

פרשת חיי שרה

"ויבוא אברהם לספוד לערה ולבכותה"

מדוע הקדים מספד לבכי? והרי נוהג שבעולם תחילה אדם בוכה על מתו ואח"כ מתעורר להספידו, וכן מצינו בתלמוד שלוש ימים לבכי ושבעה למספד.

נראה לומר שהנה שרה אמנו השלימה תיקונה בעולם הזה וסיגלה לעצמה תורה ומצוות ומעשים טובים במידה המרובה ביותר ועל כן לא היה מקום לכאורה לבכות עליה, כיון שסוף סוף זכתה לעשות את המוטל עליה ועל כן היה צריך אברהם לעשות פעולות שונות שיתעורר אצלו הבכי ולכן הקדים להספיד אותה ולספר מעלותיה וממילא בא לידי התרגשות ובכי כיון שהעולם הפסיד אשה גדולה וחשובה שהפיצה את אור האמונה בלב הבריות.

"וישקול אברהם לעפרון את הכסף אשר דיבר באזני בני זות ארבע מאות שקל כסף"

"דקדק אברהם ושקל לעיני עם שיראו שעושה באמונה גמורה".

נכנס אדם לחנות נעליים של ר' אליעזר קייזר תלמיד בעל התפארת אהרון ממטרסדוף, ושאל למחיר נעליים, נקב המוכר סכום מסוים מיד הזדרז הקונה ושילם לו. ראה המוכר שהלה לא עמד על המקח כנהוג, ונחפז לשלם כפי אשר הושת עליו החזיר לו סך מסוים כשיעור שהיה נותן לו לאחר דרישת "הנחה" הוא נימק את התנהגותו: סבור הייתי שכמנהגו של עולם "תעמוד" על המקח ואז אוריד לך מהמחיר הרשמי וכך, גמרתי בליבי, למכור לך במחיר שלאחר ההנחה. ברם אתה לא נהגת כן ולא אסכים שתעביריני ממנהגי להיות דובר אמת גם בלבכי.

עבודה:

תארי את נאמנותו המיוחדת של אליעזר לאברהם, כיצד נהג ההיפך מכל אדם אחר במקומו, ולמה זכה בעקבות כך?
